

Pokorny Lia a Bárka Színház Szép Ernő Lila akác című előadásával lett ismert, s elismert színésznő, amit Pécssett is játszottak 1997-ben tizenhárom alkalommal a Pécsi Harmadik Színházban parádés szereposztásban - Scherer Péter, Mucsi Zoltán, Kaszás Gergő, Börcsök Enikő... Most újra Pécssett szerepel a Szikora János rendezte Guppi című előadásban a Pécsi Szabadtéri Játékokon.

- A Lila akácban Ön az egyik főszerepet játszotta, hogy emlészik vissza Tóth Mancsi szerepére?
- Ezzel a szereppel fogadott be a Bárka társulata, addig stúdiós voltam. Imádom a darabot, és ez volt az első igazán komoly munka az életemben. A konfliktusokkal együtt is fontos volt az előadás. Mi, színészek hatalmas sikerként éltük meg a Lila akácot, én személy szerint pedig azt, hogy sikerült a szerepet úgy megformálni, hogy előrelépjek a pályámon.
- A Guppi, amivel 2010-ben Pécsre érkezett, már egy egészen más előadás. Most egy olyan Pokorny Liát hívtak meg, akit mivel rendszeresen lehet látni a televízióban, Beugró című műsorban, már húzónévnek számít, bevonzza a közönséget.
- Különös számomra, hogy a tévét és a színházat külön dologként kezeljük. Az a tévés produkció, amelyben játszom, olyan mintha csak egy színházi munka lenne. Különböző előadásokban játszom, s ettől nekem ez olyan, mintha egy szerep lenne a többi közül. Az ez esetben szerencsés dolog, hogy a televízió rögzíti és sugározza. Nem vagyunk elkényeztetve sok tévés szereppel, az idősebb kollegák is a filmekből váltak ismertekké, nem a színházból. A tévés szerep hatására rengeteg embernek szerethetővé vált a színház, sok fiatalember is elkezdett színházba járni a műsor miatt, olyanok, akik korábban unalmas, halott dolognak gondolták. Újra érdekes lett számukra az, hogy két ember áll a színpadon, s beszélgetnek.
- A Guppi című előadást az Aranytíz elnevezésű budapesti színházban játsszák, s most a Kulturális Főváros évében a Pécsi Szabadtéri Játékok egyik produkciója lett. Megszerette annyira ezt a szerepét, mint Tóth Mancit egykoron?
- Tegnap azon gondolkodtam, hogy mitől imádom annyira ezt a szerepet. Vidákovics Szláven és Balikó Tamás a két partnerem, öröm velük játszani. Tegnap szinte 70 fokban álltunk a Horvát Színház színpadán, de a nézők hősielesen kitartottak. Azért szeretem ezt a darabot, mert az esendőségről lehet benne beszélni és a szeretetről. A Guppiban a szereplőm olyan szeretettel él, hogy nem veszi észre, hogy mekkora keresztet cipel a hátán. Annyi embert büntetünk azzal, ahogy létezőnk, s nem vesszük észre, hogy folyton csak zsörtölődünk. A Guppiban döbbenetes ez a szereplő: mindig reagál a dolgokra, és azt sehogy sem tudja elképzelni, hogy más is hibázhat rajta kívül, egészen megható, hogy mekkora szeretettel fordul más szereplők és a világ felé.

Forrás: Pécs2010